

kunne få et ekstra provenu på 2 mia. kr. Hvis vi fortsætter uændret.

Topskatten er normalt begrundet med, »at de bredeste skuldre...«, men Økonomiministeriet anfører i Arbejdsrapport nr. 2/99, at en sænkning af marginalsatten med 2 procentpoint vil medføre, at beskæftigelsen for de ufaglærte ville stige med 1,1 pct. – altså det stik modsatte resultat. Det kan derfor ikke være meningen, at topskatten skal opretholdes for de ufaglærtes (læs: fattiges) skyld.

Når der således ikke er statsfinansielle eller fordelingspolitiske argumenter imod en lempelse af topskatten, så bør regeringen iværksætte en sænkning. For en sænkning taler også det forhold, at erhvervslivet i flere år har påpeget, at netop topskatten giver brain-drain og andre problemer med at fastholde højtlønnede medarbejdere.

Svar (8/2 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Topskatten indebærer et vist forvriddningstab. Størrelsen heraf afhænger af den såkaldte (kompenserende) substitutionseffekt.

Afskaffes topskatten vil effekten på arbejdsudbuddet derimod afhænge af såvel indkomstsom substitutionseffekt samt strukturerne på arbejdsmarkedet. Hvis lønmodtageren individuelt kan vælge sit arbejdsudbud, vil en lavere marginalsat gennem indkomsteffekten indebære, at det for lønmodtageren ikke er nødvendigt at arbejde så meget som før for at opretholde samme indkomst efter skat. Substitutionseffekten trækker derimod i retning af et øget arbejdsudbud, idet de relative priser på arbejde og fritid gør øget arbejdsudbud mere fordelagtigt for lønmodtageren. Som det fremgår af kommentaren »Kommentar til Finansrådets Fjern topskatten – et selvfinansierende bidrag til dansk økonomi« kan substitutions- og indkomsteffekterne virke modsat, hvis lønmodtagerne ikke direkte har mulighed for individuelt at fastsætte arbejdsudbuddet. I så fald sænker substitutionseffekten arbejdsudbuddet, mens indkomsteffekten øger det.

Det er usikkert, om en afskaffelse af topskatten vil have positive effekter på de ufaglærtes beskæftigelse gennem en afsmittende effekt fra

de højest lønnede. Man kan som nævnt ikke udelukke, at der kommer et fald i topskatteydernes arbejdsudbud, og det vil kunne have negative effekter på beskæftigelse og aflønning af ufaglærte. Dermed vil en afskaffelse af topskatten kunne føre til forstærkede fordelingsmæssige effekter, når der også tages hensyn til arbejdsudbudseffekter.

Spm. nr. S 1544

Til arbejdsministeren (6/2 01) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren i forlængelse af ministerens ønske om, at der bliver lige løn mellem kvinder og mænd, dokumentere, at der i alle ministerierne på nuværende tidspunkt er lige løn for lige arbejde?«

Begrundelse

Ministeren har i anledning af jubilæet for lige løn udtalt, at nu skal der i private virksomheder gøres en ekstra indsats for at sikre lige løn. Ministeren har bl.a. stillet en lovændring i udsigt, hvorefter f.eks. hemmelighed omkring lønforhold bliver forbudt. Det må forventes, at ministeren alene har valgt at kaste sig over det private arbejdsmarked, fordi der i hele den offentlige sektor i dag er lige løn for lige arbejde. Spørgeren ville egentlig gerne have dokumentation for lige løn i samtlige kommuner, amter og alle statens forvaltningsenheder. Men et sådant arbejde vil jo beslaglægge uforholdsmæssig store ressourcer. Derfor vil spørgeren begrænse ministerens besvarelse til at dække ministeriernes ansatte i den centrale forvaltning og departementet.

Ministeren må dokumentere, at der alle steder er tale om lige løn. I den forbindelse skal ministeren huske at medtage alle de eksisterende tillæg og andre vilkår, som har betydning for vurdering af den samlede løn. Ministeren kan ikke henvise til, at der er fortrolighed om lønvilkår, når ministeren netop har udtalt sin kritik af, at man i den private sektor har fortrolighed om lønvilkår.